

paalægges Befolkningen, mellem 4 og 5 pCt. pr. Hoved. Der forlanges gennem Finantløben omtrent 5 Millioner Rd. hertil; der gaaer desuden til Militairstatens Pensionering og Invalidforsørgelsen omtrent 1 Million, og der er endvidere for dette Aar bevilget omtrent 1½ Million til ekstraordinaire Udgifter. Naar det er nævnt, at 3 pCt. pr. Individ vil være den egentlige Byrde efter det foreliggende Forslag, saa troer jeg heller ikke, at dette holder ganske Stik. Det holder kun Stik ligeoverfor den Sum, som deri er anslaaet, men naar dertil søies den omtalte Million i Pensionsbyrde, og som maaskee ved Forslagets Opstilling om Afgang ved en vis Aldersgrænse vil blive endnu yderligere forøget, og naar dertil endvidere lægges den virkelige Udgift, som maa antages at være den aarlige af de to Sp. 207 nævnte Udgifter, nemlig til Hærens Krigsmateriel og Fæstnings- og Bygningsvæsen, ialt omtrent 236,000 Rd., saa kan man vistnok neppe skjule for sig selv, at, hvis den Armee, der vil stables ved dette Forslag, i det Hele taget skal være saaledes forsynet og udrustet, at det er forsvarligt at sende den mod Fjenden, saa vilde disse 236,000 Rd. være, ja, jeg tør vistnok gjerne sige, langt fra tilstrækkelige. Jeg troer derved at have godtgjort, at den virkelige Udgift vil være mindst 4 Rd. pr. Individ af Befolkningen. Naar man dernæst spørger: har Landet Raad til og har den lovgivende Magt samt Befolkningen Villie til at bevillige den Udgift, som er nødvendig for ikke alene at holde Armeen paa Fredsfoed, men for at holde den i Marken paa Krigsfoed, saaledes at Landet ikke derved bliver i den Grad forarmet, at det ved Krigens Slutning skulde gaae finantstelt til Grunde, — saa møder der mig først den Betragtning: Er Danmark for Dieblisset med den Armee, det nu har, saaledes finantstelt stillet, at det kunde udholde en Krig, der kostede omtrent Saameget, som den sidste Krig, uden derved at blive trykket saaledes, at det næppe mere kunde rejse sig, og jeg for mit Vedkommende maa da besvare det Spørgsmaal med Nei, det kan man ikke. Det er ikke endnu lykkes at indløse de 4 Millioner Creditbeviser, og derved er den Dør tilstoppet, som i Almindelighed først bliver aabnet under saadanne Forhold, og hvis der skulde

reises Raad under saadanne Betingelser, maatte det vistnok blive under saa trykkende Vilkaar, at det vilde foraarsage Landet maaskee uoprettelige Tab. Naar man tænker sig, at den finantstelte Tilstand for Dieblisset er en saadan, at der næste Aar vil være mindst 2 Millioner Tilbagegang i Formuen, forudsat, at der ikke bliver bevilget en Indtægtskat, og naar man sandsynligt ikke tør regne paa en synderlig anden Balance i Fremtiden, forsaavidt en saadan Skat ikke staffles tilveie, saa troer jeg, at det neppe vil være for høit regnet, naar jeg siger, at hvis man ikke samtidigt med, at man er bestemt paa at vedtage denne Lov, er forberedt paa i en meget lang Aar-række at vedtage en Indkomstkat af 3 Millioner, vil det ikke være klogt at give Loven sin Tilslutning, thi naar man ikke i Fredstid saaledes forøger sine finantstelte Kræfter, at man har Noget at tage til i Krigstid, saa er det ikke til nogen synderlig Nytte at have en saa stor Armee, men der maa da ogsaa, for at den Betragtning kan holde Stik, ved Siden deraf stilles det Spørgsmaal: Hvis man ikke drifter sig dertil, har man da Villie eller Magt til at nedsette den nuværende Armee saaledes, at der kan blive nogen synderlig Besparelse? Thi skal man alligevel have en Armee med samme Bekostning, foretrækker jeg ubetinget det, som foreligger i Forslaget. Naar jeg nu med nogle saa Ord skal udtale mig deels om Regjeringen, deels om Commissionens Fleertals og deels om Commissionens Mindretals Forslag, kan jeg til min Tilfredsstillelse sige, de Friheds- og Lighedsgrundsætninger, som jeg i høi Grad sætter Priis paa, findes udtrykte i samtlige tre Forslag. Jeg vil tillige udtale, at, hvad Orden, Fasthed og som Følge deraf tillige Kampdygtigheden angaaer, antager jeg, at den ærede Krigsministers Forslag har Fortrinet. Jeg vil sige, at, hvad Kappelhsten og hvad Lighedsgrundsætningerne angaaer med Hensyn til Befalingsmændene, antager jeg, at Fleertallets Forslag fortjener ikke liden Roes, og jeg vil yde det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) min Tak for den Iver og Udholdenhed, hvormed han har søgt at gennemføre de Grundsætninger, som enhver Alnuesmand, hvis han opfatter sin Stilling